

La frase del dia

“Veig els polítics que impulsen aquest full de ruta pel camí del precipici, no sé si de la presó”

Miquel Iceta, PRIMER SECRETARI DEL PSC

A la tres

Xevi Xirgo xxirgo@elpuntavui.cat

Amb la CUP? O sense la CUP?

Quan CiU i ERC es barallaven i de les cimeres de Pedralbes en vam acabar tots fins al capdamunt, va sortir la CUP i hi va posar ordre. Sortia un dia l'Arrufat o en Fernández, deien en veu alta allò de 'nois, ja està bé' i ens explicaven que ells estaven per la independència passés el que passés. I mentre que la imatge que dos transmetien era la dels cops de colze, el tercer, que és la CUP, anava fent desacomplexament dient que sí, que ells sí que tenien el seu full de ruta clar. No era d'estranyar, doncs, que en els darrers estudis del CEO i altres enquestes de guardar els de la CUP anessin creixent en intenció de vot. I que mentre CiU i ERC s'anaven estabilitzant, la CUP creixia. Tenir les coses clares a mi em sembla que ara té premi. I les dilacions o malentesos cos-

“L'acord entre CiU i ERC capgira el que passava fins ara i trasllada la pressió a la CUP”

ten d'entendre i de transmetre. L'acord de dilluns, tot i que no diu res de nou sobre allò previst, ha capgirat alguna cosa. Si durant un temps ha estat la CUP qui ha traslladat una certa pressió cap a CiU i ERC, i si en algun moment ha semblat que a convergents i republicans en el tema nacional els passava per davant, ara a mi em sembla que això s'ha capgirat. L'acord en-

tre CiU, ERC, l'AMI, Reagrupament, Òmnium i l'ANC, que en el fons el que diu és que si guanya el sí la independència pot ser cosa de divuit mesos, ara trasllada la pressió a la CUP. Tant o més que a UDC. La força d'aquest acord no és la mateixa amb la CUP que sense la CUP, com tampoc ho és amb Unió o sense. Si en algun moment el procés semblava que havia desencarriat, CDC i ERC han tornat a posar la màquina sobre la via en la direcció correcta. I ens cal saber si la CUP forma part de la locomotora o si va al primer vagó. Ahir Arrufat deia que el full de ruta de CiU i ERC és "prou obert" perquè s'hi acabin sumant, però no s'estava de criticar que l'acord els hagi vingut servit. No em passa pel cap que la CUP no hi sigui. Però ja ho veurem. Tinc la impressió que la pressió ara la tenen ells.

EDITORIAL

Invariable full de ruta unionista

La resposta al full de ruta cap a la independència ha complert lamentablement totes les previsions pel que fa a la resposta dels partits i polítics contraris, que l'han denigrat d'una manera poc elegant i menys argumentada. A Catalunya, des de la frivolitat del líder socialista Miquel Iceta amb el record dels precedents que han acabat amb presó, fora de Catalunya amb la trista apel·lació al destí que va fer ahir un Mariano Rajoy que continua sense adonar-se, o fent veure que no se n'adona, que la proposta de les formacions i entitats sobiranistes és fins ara la més diàfana i clara quant a objectius i programació.

Sota aquesta aparent ceguesa política que arriba des de Madrid és indubtable que el missatge enviat des de Catalunya s'hi ha rebut i entès perfectament. Per això l'endemà mateix el president del govern espanyol el va intentar ridiculitzar i minimitzar davant d'un líder europeu. L'escenari madrileny és el mateix, doncs, amb un immobilisme estratègic inalterable. Això vol dir que, paral·lelament, cal pensar en una imminent reactivació de la guerra bruta política, fiscal i judicial. L'únic mètode que es coneix a Espanya per tractar Catalunya és la por i la dissuasió per mitjà de l'amenaça o la represàlia. Unes armes que seran les habituals d'aquí al 27-S i que ben segur que contribuiran, lluny d'atemorir, a atiar el sentiment independentista entre la població.

La data clau s'acosta i tot passa per superar el 27-S amb nota. Pensar d'una altra manera seria posar el carro davant dels bous. Però tenir previst l'endemà de les eleccions plebiscitàries és tenir tots els instruments a punt per quan el carro es posi en marxa.

Desclot

Els tres que no hi són

Convergència i Esquerra han subscrit un acord, juntament amb Òmnium, l'Assemblea i l'Associació de Municipis per la Independència, que defineix l'estratègia clara de l'independentisme a partir del 27 de setembre. El paper, el nou paper, és més precís i extens que l'anterior. La paraula màgica –independència– hi apareix sense eufemismes. L'acord combina les posicions dels dos partits i no es limita a salvar els mobles. Els camins de Nostre Senyor són inescrutables, però al final porten a algun lloc. Al·leluia! Quan el resultat del pacte s'ha fet públic hi ha hagut la reacció habitual del bloc de davant. El PSC, el Partit Popular i Ciutadans han tornat a clamar al cel. Sense novetat al front. Iniciativa ha lamentat de nou que convergents i republicans mirin més cap a la independència que cap al dret a decidir. Coneixent el darrer document que van aprovar els ecosocialistes, haurien de ser més prudents i mirar-se el denominat full de ruta com a observadors expectants. Potser al final, segons han acordat ells mateixos, s'hi hauran de sumar. Hi ha dos partits més que han reaccionat amb distància i prudència. Unió Democràtica i la CUP. Els demòcratacristians decidiran què volen fer de grans el 14 de juny. Si els altres no els alteren, tot fa preveure que també subscriuran el pacte, que no tanca la porta a un referèndum si l'Estat espanyol se civilitza. Pel que fa a la CUP, haurien de deixar de llepar-se els fils i acceptar una proposta que els ha de deixar més pagats que despagats.

Vicent Sanchis

Les cares de la notícia

CONSELLER DE JUSTÍCIA

Germà Gordó

Control als 'lobbies'

El nou registre de *lobbies* és un intent de regular les relacions d'aquests grups d'influència amb l'administració per posar traves a la corrupció i forma part del desplegament de la llei de transparència. Bones intencions convertides en mesures tangibles; faltarà veure si també són eficaces.

CAP DE GOVERN D'ANDORRA

Antoni Martí

Davant la crisi, unitat

El líder demòcrata entén que les urnes han revalidat la confiança en el seu govern i projecte polític per a Andorra, però ha fet una crida a la unitat i no descarta un govern de concentració per superar la crisi del BNP, que afecta treballadors, estalviadors i també la credibilitat del país.

DIRECTOR DEL BARCELONA SUPERCOMPUTING CENTER

Mateo Valero

Mirant sempre endavant

El Barcelona Supercomputing Center compleix deu anys consolidat com a centre científic de referència, contribuint a facilitar el progrés científic en diferents camps. Un exemple de bona col·laboració entre administracions i internacional, i un camí d'èxit a seguir pel país en la línia de recerca i desenvolupament.

